SI 38 Sigtuna, Kv. Professorn 2

Litteratur: H. Gustavson, Arbetet vid Runverket, Stockholm, i: Nytt om runer 12 (1997, publ. 1998), s. 30. Äldre avbildning: H. Gustavson, teckning a.a., s. 30. Signum i Samnordisk runtextdatabas: U NOR1997;30F

Ett revben av nöt med runinskrift påträffades vid arkeologisk undersökning år 1995 i kv. Professorn 2 (Provruta 1:4. Ruta H4:3. Fyndnummer 3854).¹ Datering till 1100-talet. Revbenets längd är 108 mm, bredd 38 mm och tjocklek 6 mm. Runhöjd 21 mm (1 **t**).

Fig. 1. Runbenet Sl 38 från kv. Professorn 2. Foto Bengt A. Lundberg 1996 (RAÄ/KMB fd964919).

Inskriften:

< tapr < ta Taðr(?) ... »Tad(?) ...»

Till läsningen: Inskriften läses från höger till vänster. Bindrunan 1 och 4 \hat{ta} har ensidig tbistav och dubbelsidig **a**-bistav. I 2 **b** som är 6 mm hög skär bistavens övre spets igenom och något förbi huvudstaven. I 3 **r** är bistavens nedre del överlång. Före 1 \hat{ta} och 4 \hat{ta} och finns ett vinkelformat streck öppet åt höger. De två strecken fungerar möjligen som skiljetecken.

¹ I artikeln i Nytt om runer 12 (1997 s. 30) anges felaktigt kv. Professorn 4.

Runristade lösföremål från Sigtuna

SI 38 Sigtuna, Kv. Professorn ...

Fig. 2. Detalj av ristningen på Sl 38 från kv. Professorn 2. Foto Bengt A. Lundberg 1996 (RAÄ/KMB fd964923).

Eftersom ett enstaka ord på revben inte sällan återger personnamn, kan runföljden **tapr** tänkas återge ett mansnamn. Att det är en bildning till ett substantiv motsvarande det feminina fisl. tonn (pl. tennr) 'tand' med **þr** såsom tecken för en utveckling /nnr/> /ðr/ är formellt möjligt. Om denna utveckling se Michael Lerche Nielsen, Frem og tilbage er ikke lige langt. Vikingetidsruner og sproghistorien. Selskab for Nordisk Filologi. Årsberetning 1996–1997 (1998), s. 167–171. Mansnamnet Tannr förekommer både som förnamn och binamn. Namnets karaktär är oviss men binamn sannolikt det primära. Betydligt vanligare är dock en annan bildning till tonn, nämligen mansnamnet Tanni. En annan och kanske troligare tolkning av tabr är att det är ett binamn som hör samman med det neutrala substantivet tad 'gödsel, dynga utbredd på marken', som fortfarande lever i dalmål och gotländska (Orä Jaku jär nere äi änge u tråskar tad (slår sönder gödsel) Fleringe sn, Gotland) och säkerligen var vanligt i bondesamhället, t.ex. i fornsvenskans tadha 'gödslad äng'. I fornisländskan förekommer det med en nyans av omanlighet i benämningen Taðskegglingar (»skitskäggar») som öknamn på sönerna till Njál, som själv omtalas som karl hinn skegglausi (þér eruð kallaðir taðskegglingar en bondi minn karl hinn skegglausi Njála, Íslenzk Fornrit XII (1954), kap. 44). En benämning taðzkona 'lagårdspiga' förekommer i Diplomatarium Islandicum III (1857 ff.), s. 415¹⁶, 1388: tadskona viij alner h[vítar].

Belägget **tasR** på den försvunna runstenen U 93 hör möjligen samman med $Ta\delta r$, om man med Magnus Källström (i Fornvännen 75 (1980), s. 186) uppfattar det som ett mansnamn $Tassi < *Ta\delta - si$ (dvs. att runan **R** står för *i*). Men han påpekar också (Järfällas runstenar (1998), s. 27) att det kan vara ett binamn $D\bar{a}si$ 'Dåse' dvs. 'odåga, lathund', känt från fornisländskan och norska och svenska dialekter. Ett tredje alternativ kan vara ett binamn Tassi till de norska dialektorden *tase*, *tasse* 'lågväxt träd; oansenlig karl' (Aasen och Ross) och det svenska dialektordet *tasse* 'litet träd'. Runföljden 4 **ta** kan vara en ansats att upprepa det föregående ordet, som inte fullföljts.

Runristade lösföremål från Sigtuna

SI 38 Sigtuna, Kv. Professorn 2

Detta dokument ingår i en digital utgåva av runristade lösföremål från Sigtuna. Dessa publiceras fritt tillgängliga på Internet.

Texten är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter eller känner till källor som inte har utnyttjats är du välkommen att meddela författaren dessa på nedanstående e-postadress.

Författare: Helmer Gustavson Kontakt: magnus.kallstrom@raa.se

Riksantikvarieämbetet

Box 1114, 621 22 Visby Tel. 08-5191 8000, Fax 08-660 7284 www.raa.se